

عنوان مقاله:

نقش عوامل اقلیم آب و گیاه در حیاط مرکزی مطالعه موردی: خانه های بافت خیابان حصار اراک

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مهرنوش مرزبان - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

خلاصه مقاله:

شکل گیری بنا در ایران با توجه به بررسی گونه شناسی معماری بر اساس ترکیبی از سه فضای باز، بسته و پوشیده می باشد. در خانه های سنتی حیاط مرکزی، به عنوان اصلی ترین فضای باز نماینده هم زیستی با طبیعت است. با بررسی آب و هوا در مناطق کوهستانی مانند اراک، هوا در اکثر مواقع سال سرد و خارج از محدوده آسایش انسان است و در این مناطق در اکثر موارد استفاده از حیاط خانه ها محدود به تابستان است، مگر در صورتی که این حیاط ها با رویکرد اقلیمی به عنوان زمستان نشین طراحی شده باشند. حیاط های خانه های بافت سنتی حصار با رویکرد اقلیمی طراحی شده اند و ساماندهی این حیاط ها با عناصر منظر باعث ایجاد حس زیبایی و معنابخشی و ایجاد هویت در ساختمان می باشد. در این پژوهش با بررسی خانه های بافت حصار، به نقش آب و گیاه در حیاط های مرکزی بانگش اقلیمی می پردازیم. فرضیه این تحقیق، آشتی دوباره انسان با طبیعت و بازگرداندن حیاط های مرکزی به خانه های امروزی که با ورود تکنولوژی رفته رفته روش های بومی سازگاری با طبیعت را فراموش کرده اند و بناها، بدون توجه به انسان محوری و همسازی با طبیعت طراحی شده اند. نتایج این تحقیق نشانگر نقش اساسی آب و گیاه در خلق معماری بومی پایدار است و ساختار حیاط های مرکزی پایدار محور است و باعث تحقق و توسعه پایداری در معماری می گردد

کلمات کلیدی:

آب و گیاه، حیاط مرکزی، اقلیم، سازگاری با طبیعت، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/395730>

